

РЕШЕНИЕ

№ 5986

гр. София, 28.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 103 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ

при участието на секретаря ДАРИНКА Н. ЦАНЕВА
като разгледа докладваното от ЧАВДАР АЛ. КОСТОВ Административно
наказателно дело № 20221110216659 по описа за 2022 година

при секретаря Даринка Цанева като разгледа докладваното от съдията
НАХД № 16659 по описа за 2022 година и за да се произнесе взе предвид
следното:

С наказателно постановление (НП) № Р-10-301 от 14.12.2022 г.
издадено от ххх - Заместник - председател на Комисията за финансов
надзор /КФН/, ръководещ управление "Застрахователен надзор" на
Застрахователно дружество „хх представлявано заедно от хххххххх, на
основание чл. 644, ал.2, предл. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от Кодекс за
застраховането /КЗ/ във вр. с параграф 1, т. 51 от Допълнителните
разпоредби на Кодекс за застраховането е наложена "имуществена
санкция" в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 108, ал.
1 от КЗ.

Срещу издаденото наказателно постановление /НП/ е постъпила
жалба, подадена в преклузивния 7 – дневен срок от **, представлявано от
хххххххх, депозирана чрез адв. М. Г. от САК, редовно упълномощен, в
която се сочи, че наказателното постановление е незаконосъобразно,
поради неправилно и превратно тълкуване на материалния закон и поради

допуснати съществени процесуални нарушения. В тази насока и на първо място в жалбата се оспорва вмененото на xxxxxx нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ да е извършено в условията на „повторност“, като се твърди, че чл. 108 от Кодекс за застраховането, съгласно който е наложена санкция на дружеството, влиза в сила на 01.01.2016 г. и относимо за повторността за нарушение по чл. 108 от КЗ по смисъла на § 1, т. 51 от допълнителните разпоредби на същия закон би било единствено нарушение на разпоредбата на чл. 108 от КЗ от 01.01.2016 г., извършено в срок от една година от влизане в сила на НП по повод на това нарушение. В този смисъл и в жалбата се поддържа, че безспорно не е налице повторност при извършване на нарушението и че с налагане на санкция по реда на чл. 644, ал. 2 от КЗ , за нарушение по чл. 108 от КЗ, поради наличие на предходно нарушение по чл. 107 от КЗ /отм./ представлява правоприлагане в следствие на тълкуване и аналогия на закона, което предвид ЗНА е недопустимо в административнонаказателното производство.

С оглед евентуалност на изложеното и в жалбата се иска съдът да приеме, че неправилно с наказателното постановление на ЗД „хх е наложена санкция за нарушение извършено в условията на „повторност“ по реда на чл. 644, ал. 1 от КЗ, като се заявява, че чл. 644 от КЗ визира два състава на административно нарушение - общ по чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ и квалифициран по чл. 644, ал. 2 от КЗ и с оглед на това налагане на санкция на дружеството по чл. 644, ал. 2 от КЗ представлява ангажиране на отговорността му по по - тежкия квалифициран състав на административно нарушение, а съгласно нормативната уредба и съдебната практика, за да бъде приложен квалифициран състав на нарушение е необходимо в акта, с който същото се предявява, да са описани фактите довели до приложение на този по – тежък състав. Акцентираща се също така, че доколкото в конкретния случай се касае до административно нарушение, актът с който същото се предявява и който обвинява субекта за конкретно нарушение е актът за установяване на административно нарушение /АУАН/ и същият следва да съдържа пълно

описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Сочи се, че тъй като се касае за квалифициран състав на нарушение, в акта следва да бъдат описани и обстоятелствата, с оглед на които отговорността на нарушителя се ангажира по по – тежкия състав, а процесният АУАН съдържа констатации само за факти по отношение на нарушение на чл. 108 от КЗ, като липсват данни да е налице предишно нарушение от същия вид, докато с процесното наказателно постановление се навеждат фактически твърдения за „повторност” и на дружеството е наложена санкция за нарушение по реда на квалифицирания състав на чл. 644, ал. 2 от КЗ. С оглед на изложеното и в жалбата от xxxxxx се твърди, че не са спазени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и т. 5 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗАНН, което представлява основание за отмяна на наказателното постановление.

По нататък в жалбата депозирана от упълномощения представител на xxxxxx се навеждат и аргументи, че наказателното постановление не съответства на фактическата обстановка описана в процесния акт за установяване на административно нарушение и на дружеството е наложено наказание за нарушение, което не е било предявено по установения в ЗАНН ред, с което грубо е нарушено правото на защита на ** и последното е било лишено от възможност да се запознае с фактическите твърдения на административния орган в хода на производството и да разбере още с АУАН за какво точно деяние ще бъде наказано и своевременно да направи своите възражения. С оглед на горното и се заявява, че издаденото наказателно постановление противоречи на принципа "reformatio in peius", тъй като със същото на дружеството е наложена санкция за по - тежко деяние от първоначално установеното, и с налагане на санкция за квалифициран състав на нарушение, което не е било предявено с АУАН, дружеството е поставено в по – неблагоприятно положение от извършителите на престъпни деяния – отличаващи се с много по - голяма степен на обществена опасност от административните нарушения, като се сочи и съдебна практика в тази насока.

В жалбата от представляващия xxxxxx се акцентира също така, че е налице неправилна правна квалификация на твърдяното нарушение вменено на ЗД „хх, тъй като нормите на чл. 108 от КЗ имат характер на общ закон по отношение на глава тридесет и девета /“Имуществено застраховане“/ и глава четиридесет и седма /“Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите“/ от КЗ, а в конкретният случай, предвид че се касае за претенция по застраховка „Гражданска отговорност“ са приложими разпоредбите на чл. 496 и следващи от КЗ, които уреждат тази хипотеза,, поради което в случая е налице нарушение на разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН, поради несъответствие между фактическото описание на нарушението в АУАН и НП и дадената му правна квалификация, което води до тяхната незаконосъобразност.

Не на последно място в жалбата се сочат аргументи, че в хода на административно - наказателното производство са допуснати и други съществени нарушения на процедурните правила, че неправилно е определена датата на извършване на нарушението, като се твърди, че наложената на дружеството санкция не съответства на целите на административното наказание посочени в чл. 12 от ЗАНН, а така също, че и в случая се били налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Предвид изложеното и отново се иска съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, алтернативно да преквалифицира наложената на xxxxxx санкция от такава по чл. 644, ал. 2 от КЗ на такава по чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ и да наложи минимална законова санкция на дружеството - жалбоподател.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество дружеството жалбоподател **, редовно призовано, не изпраща представител.

Процесуалният представител на въззиваемата страна – Комисия за финансов надзор /КФН/ в лицето на главен юрисконсулт xxxxx, редовно упълномощена, пледира съдът да остави без уважение подадената от xxxxxx жалба като неоснователна и недоказана и до потвърди издаденото

наказателно постановление. В тази насока гл. юрк. *** поддържа, че от събраните по делото доказателства безспорно е установено извършеното от застрахователя нарушение на чл. 108, ал. 1 от Кодекс за застраховането, като претендира и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В представени писмени бележки от главен юрисконсулт xxxxx от КФН отново се иска съдът да потвърди обжалваното наказателно постановление, като се навеждат пространни доводи относно правилността и законосъобразността на същото и се твърди, че са неоснователни доводите в жалбата на xxxxxx за нарушение на материалния и процесуалния закон при издаване на АУАН и НП.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството жалбоподател ** е с основен предмет на дейност – сключване на всички видове застраховки, като една от сключените застраховки била застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите сключена от xxx *** в ДЗИ касаеща лек автомобил ***

На 01.07.2022 г. настъпило застрахователно събитие, а именно ПТП между автомобила ***и автомобил xxx модел "5 Er Reihe" с ДК № xxx собственост на *****, управляван от ** чиято гражданска отговорност на автомобилистите била застрахована в xxxxxx съгласно полица № BG/02/122001416662, като местопроизшествието било посетено от полицейски служители от сектор "Пътна полиция" - Смолян и за настъпилото ПТП бил съставен Протокол за ПТП № 1578484 от 01.07.2022 г. В протокола за ПТП било отразено, че вината за ПТП била на участник 1 - управляващия лек автомобил xxx модел "5 Er Reihe" с *** ВВ.

На 04.07.2022 г. от xxx **** в xxxxxx била заведена претенция № 2210019697 за изплащане на застрахователно обезщетение на основание горепосочената застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по полица № BG/02/122001416662 във връзка с настъпилото ПТП, вследствие на което бил увреден лекият автомобил ***

На датата на завеждане на претенцията - 04.07.2022 г. пред застрахователното дружество xxxxxx били представените от xxx *** писмени доказателства - документи, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, като на същата дата на увредения автомобил бил извършен оглед.

На 22.07.2022 г. с писмо изх. № ОК 504650/22.07.2022 г. xxxxxx уведомило ползвателя на застрахователни услуги и ОД на МВР - гр. Смолян, че тъй като обезщетението по претенцията е определено като тотална щета по смисъла на чл. 390 от Кодекс за застраховането, с цел изплащането му следва да бъдат представени доказателства за прекратена регистрация на лек автомобил марка "*****" като на 28.07.2022 г. пред застрахователя били представени последните доказателства удостоверяващи прекратяването на регистрацията на увредения автомобил.

След 28.07.2022 г. от ползвателя на застрахователни услуги xxx *** не са изисквани от застрахователното дружество *** допълнителни доказателства необходими за установяване на основанието и размера на претенцията.

На 07.09.2022 г. застрахователно дружество *** се произнесло по претенцията чрез изплащане на застрахователно обезщетение в размер на 1 021.30 лв. по банковата сметка на xxx ***.

Впоследствие от xxx *** била подадена жалба в КФН заведена с вх. № 91-02-798 от 14.09.2022 г., в която същият изразявал оплакване от размера на определеното и изпратено обезщетение по претенцията "тотална щета".

С оглед на постъпилата жалба и от свид. С. А. "главен експерт" в отдел "Правоприлагане" на КФН била извършена проверка по жалбата, като с писмо на КФН изх. № 91-02-798 от 19.09.2022 г. от ЗД „хх били изискани подробни писмени обяснения по случая, както и заверени преписи от всички документи по претенцията. Отговорът на застрахователното дружество, заедно с изисканите документи постъпил в КФН с писма с вх. № 91-02-798 от 28.09.2022 г и от 13.10.2022 г. След

проверка на представените документи от xxxxxx С. А. установила посочените по - горе обстоятелства, както и че след 28.07.2022 г. от xxx *** от страна на ***** не са били изисквани и представяни допълнителни документи и доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията и че от тази дата за ** е възникнало задължението в срок до 15 – работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106, а именно в срок до 18.08.2022 г. включително, да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащане, а застрахователното обезщетение в размер на 1021,30 лв. било преведено по банковата сметка на *** на 07.09.2022 г.

С оглед на тези обстоятелства и като било прието от свид. С. А., че в срок до 18.08.2022 г. вкл. ** не е изпълнило задълженията си по КЗ, с което на 19.08.2022 г. в гр. София е извършило нарушение на КЗ, на 22.11.2022 г. същата, в присъствието на ***** също от КФН съставила против ** акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-424/22.11.2022 г., в който описаните фактически констатации са квалифицирани като нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, като актът бил връчен на упълномощен представител на дружеството и подписан от последния. Възоснова на така съставения акт и от xxx - Заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на „** е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 000 /две хиляди/ лева.

Изложената фактическа обстановка се установява от показанията на свид. С. А., която в хронологична последователност изяснява обстоятелствата около извършената на xxxxxx проверка и констатираното при нея, за което и съставила АУАН против дружеството.

Съдът изгради своите изводи и възоснова на всички писмени доказателства по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че при осъществяване на дейността си ** във връзка със застрахователна претенция № 2210019697 от 04.07.2022 г. по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП с увреждане /"тотална щета"/ на лек автомобил *** собственост на xxx *** от водач на лек автомобил xxx модел "5 Er Reihe" с ДК № xxx чиято гражданска отговорност на автомобилистите била застрахована в xxxxxx съгласно полица № BG/02/122001416662, дружеството жалбоподател ЗД „хх в срок до 15 работни дни, считано от 28.07.2022 г., на която дата са били представени всички доказателства от значение за установяване на основанието и размера на претенцията, а именно до 18.08.2022 г. включително е следвало да определи и изплати застрахователно обезщетение или мотивирано да откаже плащане, а дружеството е сторило това на 07.09.2022 г., извън законоустановения срок, когато по банковата сметка на *** *** е било изплатено застрахователното обезщетение в размер на 1021,30 лв. С това ЗД „хх на 19.08.2022 г. в гр. София е нарушило нормата на чл. 108, ал.1 от КЗ, съгласно която в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, застрахователят трябва да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащането, поради което и съдът намира, че правилно е ангажирана отговорността на дружеството жалбоподател, която е обективна и безвиновна.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите в жалбата от упълномощения представител на дружеството жалбоподател ЗД „хх за непълнота на АУАН с аргумента, че в същия нарушение не е описано като „повторно”, доколкото изискванията за съдържането на АУАН визирани в чл. 42 от ЗАНН не съдържат такова изискване, а преценката за тежестта на нарушението и другите отегчаващи обстоятелства, са от компетентността на административно наказващият орган. Поради това и не може да се приеме, че е нарушено правото на защита на санкционираното юридическо лице и имуществената санкция на същото е наложена в нарушение на принципа „не към по - тежко”.

Касателно доводите в жалбата на упълномощения представител на ЗД „хх“ следва да се отбележи също така, че е неоснователно твърдението за неправилна правна квалификация на соченото за извършено от ЗД „хх“ нарушение, а именно, че е следвало да бъдат приложени разпоредбите на чл. 496 и следващи от КЗ в конкретният случай, тъй като предвиденият в чл. 496, ал. 1 от КЗ тримесечен срок за окончателно произнасяне на застрахователя по претенцията, свързана със задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, не освобождава дружеството от задължението му да определи и изплати, респективно да откаже изплащането на застрахователно обезщетение в срок до 15 работни дни от представяне на всички доказателства, а разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ постановява, че срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ се прилага, само когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ.

Не на последно място, съдът не споделя твърденията за нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН при издаване на НП, както и че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, а именно за квалифициране на нарушението като „маловажен случай“, тъй като от една страна, тъй като е ангажирана отговорността на юридическо лице, не може да се говори за вина, предвид, че неговата отговорност е обективна и безвиновна, а от друга, с оглед спецификата на нарушените разпоредби и неблагоприятните последици за заявителя на щетата, предвид забавеното плащане от страна на **, е необосновано приложението на горепосочената разпоредба.

Съгласно нормата на чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ на юридическо лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз извън случаите на чл. 635-643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейният председател или на заместник - председателя ѝ, се налага имуществена санкция в размер от 1000 до 20000 лв.

От друга страна обаче видно от изложеното в обжалваното

наказателно постановление, е че с НП № Р-10-701/09.09.2021 г., влязло в сила на 18.03.2022 г. на ** е наложена „имуществена санкция” за същия вид нарушение - на чл. 108, ал. 1 от КЗ, поради което и предвид факта, че настоящото нарушение е извършено от страна на дружеството на 19.08.2022 г., то същото се явява повторно съгласно § 1, т. 51 от допълнителните разпоредби на КЗ, съгласно която „повторно нарушение” е нарушението извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение. Поради това и в случая правилно на ** е наложена имуществена санкция по чл. 644, ал. 2, предл.2 от КЗ, съгласно която разпоредба, при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 на юридическо лице е от 2000 до 40000 лв. В конкретния случай на ЗД „хх е наложена имуществена санкция в минималния предвидения в закона размер, а именно 2 000 /две хиляди/ лева, поради което и съдът не намира за необходимо да обсъжда размера на същата.

Поради изложеното и настоящият съдебен състав намира, че жалбата се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение, а атакуваното наказателно постановление потвърдено като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на делото, настоящият съдебен състав намира, че съгласно нормата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във вр. с чл. 143, ал.1 от АПК, предвид направеното искане в тази насока от главен юрисконсулт xxxxx, процесуален представител на Комисия за финансов надзор, че xxxxxx следва да бъде осъдено да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждението за гл. юрк. ***, което да е в размер на 80.00 /осемдесет/ лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от ЗАНН, Софийски районен съд,

РЕШИИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № Р-10-301 от 14.12.2022 г. издадено от ххх - Заместник - председател на Комисията за

финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което и а Застрахователно дружество „хх представлявано заедно от хххххххх, на основание чл. 644, ал.2, предл. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 от Кодекс за застраховането /КЗ/ във вр. с параграф 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на Кодекс за застраховането е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 000 /две хиляди/ лева, за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество ***, ЕИК 831830482 представлявано заедно от хххххххх да заплати на Комисия за финансов надзор гр. София сумата от 80.00 /осемдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение за съдебното производство за процесуалният представител на комисията.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от уведомяването на страните за изготвянето му, с касационна жалба пред Административен съд – София град.

Съдия при Софийски районен съд: _____